

Reflexions

TRIBUNA

Acord social pels conflictes oberts

S'obre la via per trencar la lògica de les retallades i la imposició que practica el Govern

JOAN CARLES GALLEGO

SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CATALUNYA

JAVIER JAÉN

El recent acord social i econòmic, més enllà del contingut, obre la via del diàleg i la concertació social per abordar els reptes econòmics i socials del país, i trencar la lògica de les retallades i la imposició que practica el Govern. La difícil i complexa situació reclama dosis de consens, i si bé el contingut de l'acord no aborda tots els problemes econòmics i socials del país, limita de forma important les posicions inicials del Govern que contenen enormes retrocessos de drets, especialment en pensions o negociació col·lectiva, consolida drets de protecció social als aturats que es quedin sense subsidi i incentiva la contractació de joves i aturats de llarga durada. L'acord també obre vies per concertar polítiques industrials, d'innovació i energètiques, que impulsin la reactivació i el canvi de model productiu.

L'element més substantiu de l'acord és la reforma del sistema de les pensions. Per valorar-ne el contingut hem de recordar que la proposta del Govern, comunicada fa un any a Brussel·les, era allargar l'edat legal de jubilació als 67 anys de forma general i obligatòria i suprimir les jubilacions anticipades i parcials. Sense la vaga general del 29 de setembre, el Govern no s'hauria assegut a negociar i,

sense la pressió sostinguda de l'amenaça d'una nova confrontació social, i la capacitat propositiva dels sindicats, el Govern no hauria variat la seva posició. Ara l'acord ja no parla d'edat legal obligatòria i general de jubilació als 67 anys, com volia el Govern, sinó que fa una formulació flexible de 63 a 67, i manté els drets a pensió màxima amb 65 anys i 38,5 cotitzats. L'acord parla de jubilació ordinària, anticipada, de prejubilacions i jubilació parcial, de nous drets que reconeixen a efectes de vida laboral els períodes dedicats a cura de fills i els de formació i qualificació de joves, de treballs penosos i perillosos, d'escalas de càlcul i de buits de cotització, d'incentius pel retard voluntari de la jubilació i de penalitzacions per l'avanç. D'aquelles situacions concretes que afecten tot hom d'una manera o altra.

Els canvis que introdueix la reforma del sistema de pensions poden tenir efectes negatius o positius segons els casos, però l'acord permet limitar clarament els danys generals de la proposta inicial. Garanteix la pervivència del sistema públic de pensions, i barra el pas als grups de pressió financers que volien imposar el model mixt públic-privat per justificar la baixada de cotitzacions i forçar l'entrada dels plans de pensions privats. L'acord permet que la refor-

La reforma del sistema de pensions limita els danys generals de la proposta inicial

No es pot garantir una pensió digna a una edat justa si no tenim vides laborals estables

ma no actuï només sobre la despesa, com volia el Govern, sinó també sobre els ingressos, incidint en les bases de cotització, la integració de règims i l'assumpció de despeses no contributives pels pressupostos de l'Estat. Però sabem que cap reforma del sistema garantirà una pensió digna a una edat justa, si no tenim vides laborals estables i continuades i condicions de treball dignes i saludables. Cal reactivar l'economia i millorar el mercat de treball, crear ocupació en quantitat i qualitat. L'acord hi incideix, en part, amb la declaració de principis sobre negociació col·lectiva i amb l'espai de concertació de polítiques industrials, energètiques i d'innovació.

Si bé l'acord obre vies de diàleg i consens per abordar una sortida de

la crisi més equilibrada i solidària i pot recuperar nivells de confiança dins i fora del país, hem de ser conscients que encara queden conflictes oberts. Hem de forçar –i ho farem amb una ILP que se sustenti en les signatures que legalment calgui– el Congrés dels Diputats a canviar la reforma laboral, que aposti pel treball més estable i de qualitat i equilibri de drets i impulsi la participació a l'empresa. I calen altres reformes més necessàries, com ara la reforma fiscal i la lluita contra el frau i l'economia submergida, i la reforma financera. Reformes que han de garantir prou ingressos públics, amb impostos i contribucions proporcionals i equitatives i sense frau, per garantir la provisió i la qualitat dels serveis públics i la cohesió social, i han de facilitar que les entitats financeres injectin liquiditat a l'economia productiva i es penalitzin les pràctiques especulatives. Si l'acord és positiu pel canvi de lògica i clima social, ara cal continuar, millor per la via del consens que la del conflicte, les reformes més profundes, que permetin una sortida de la crisi més equilibrada i solidària.